

Kohuinflaatio

Tässä sitä taas ollaan, keskellä kesää ja keskellä ei-mitään. Juhannuksesta on selvitty. Tanja Karpela on palannut töihin ja lieneekö lähtenyt jo kesälomallekin muiden ministerien mukana. Ilkka Kanervan kännykästä lienee akku lopussa. Paperi- ja rajamiehet palailevat töihin, Berlusconi on haukuttu ja salarakkaat puhuttu puhki. Presidenttipeliäkään ei jaksu kukaan, eikä ilmoissa ole tarpeeksi haukkumista. Televisiosta tulee pelkkiä uusintoja, Matti Nykänen istuu linnassa ja yleisurheilun MM-kisoihin on vielä aikaa.

Siis mitään ei tapahdu, paitsi joka pitäjän kesätapahtumat, joissa tapahtuu vielä vähemmän kuin muualla. Vain karpäset ja paarmat pörräävät Suomessa, suomalaisturistit Virossa nakupelleinä ja muuten juovuksissa. Sekin on kuitenkin jo vuosien takaa niin tuttua, ettei jaksu paljon hetkauttaa.

Tähän väliin tarvittaisiin jotain säpinää. Joskus sitä on saatu Ruokolahden leijonasta tai Liekkisonnista, mutta tänä vuonna Keski-Suomen kengurukin ilmestyi liian aikaisin ja katosi saman tien tietymättömiin. Sitä paitsi omituisiin otuksiin on jo sen verran totuttu, ettei niistä oikein ole enää mielenkiinnon kohteeksi.

Tällainen kyllästyminen tuskin voi johtua mistään muusta kuin ylenpalttisesta uutistarjonnasta, kohuinflaatiosta. Pitkin vuotta tapahtuu kaikkea jännää niin hurjaa tahtia, että jos väliin jää hetkikin hiljaisempaa, se jo tuntuu tylsältä.

Tähän voi kokeilla avuksi mediapaastoa. Sellainen onnistuu parhaiten juuri keskikesällä, kun aikaa on helppo viettää erämaissa ja muualla ulkosalla, jonne ei mikään tiedotusväline ulotu. Siis radiot ja televisiot kokonaan kiinni, lehdet kalankääreiksi ja huussipaperiksi ja naapurien kanssa mykkäkoulu päälle.

Kun tällaisessa täydellisessä rauhassa viettää vaikkapa vain kuukauden, sen jälkeen tylsempikin elämä jälleen maistuu mannalta. Vaikka vielä elokuussakaan ei kovin hirveitä tapahtuisi, uutiset tuntuvat hurjilta, kun niihin ei ole tottunut. Matti Vanhasen varovainen lausunto EU:n perustuslaista kuulostaa kohu-uutiselta. ”Vaan kaikkea sitä sattuukin, eipä olisi uskonut”, päivittelevät mediapaastolta palailevat äijät keskikaljabaarissa. Joku supattaa suurena salaisuutena toisen korvaan, että muuan tunnettu suomalainen urheilija on saavuttanut kesän kärkituloksen 300 metrin juoksussa, jota ei aiemmin tänä kesänä ole juostukaan. Heinänteon päätyminen ja elonkorjuun alkaminen ovat järisyttäviä skuuppeja, jotka puhuttavat kansaa vähintään viikon kumpikin. Retoromanian kunnallisvaalien tulos aiheuttaa laajaa järkytystä eri puolilla Suomea. Uudenkaarlepyyn kadulta löytynyt koirankakka tukkii yleisönosastot ja netin irkkaussivut.

Eikö sellainen tilanne olisikin kaikin puolin onnellisempi kuin nykyinen, jossa mikään ei tunnu miltään? Lehtien levikit nousisivat ja tiedonvälityksen ja eduskunnan arvovalta kohoaisi paljon vähemmällä, ilman aina vain hurjempia juttuja ja juoruja. Ja vaikka jutut vähitellen kovenisivatkin vuoden mittaan, ne eivät kuitenkaan ehtisi aivan mahdottomiksi ennen ensi kesää, jolloin voitaisiin uudelleen järjestää valtakunnallinen mediapaasto ja palauttaa asiat kohtuullisen mittaisiksi.

